

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

15 DECEMBER 1959.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het Verdrag tot oprichting van de Internationale Koffie-Organisatie en van de Bijlage, ondertekend op 27 januari 1958, te Rio de Janeiro.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE HANDEL ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VAN DOORNE.

DAMES EN HEREN.

De Minister heeft uw Commissie volgende gegevens verstrekt over de Internationale Koffie-Organisatie en de andere internationale overeenkomsten betreffende dit product.

*
**

I. — Internationale Koffie-Organisatie (Rio de Janeiro, januari 1958).

In oktober 1957 vergaderden te Mexico de zeven belangrijkste koffie-producerende landen van latijns Amerika, die ongeveer 70 % van de wereld-productie vertegenwoordigen. Zij sloten onderling een akkoord over de koffiëhandel, waarbij zij hun koffiëuitvoer tot vastgestelde hoeveelheden beperkten. Dit akkoord is bekend als het Akkoord van Mexico.

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Dequae.

A. — Leden: de heren Claeys, Cooreman, d'Alcantara, Delhache, De Mey, De Nolf, Piers, Schot, Streel, Van Caeneghem, Van Hamme, Verhenne. — Bohy, Castel, Christiaenssens, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Fayat, Guillaume, Radoux, Sercu, Van Heupen. — Drèze, Van Doorne.

B. — Plaatsvervangers: de heren Bertrand, Dewulf, Dupont, Lebas, Loos, Saint-Remy. — Deconinck, Dejardin, Housiaux, Larock, Van Eynde. — Grootjans.

Zie:

330 (1958-1959):

— N° 1: Wetsontwerp.

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

15 DÉCEMBRE 1959.

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention
constituant l'Organisation internationale du Café
et de l'Annexe, signées à Rio de Janeiro,
le 27 janvier 1958.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DU COMMERCE EXTÉRIEUR ⁽¹⁾,
PAR M. VAN DOORNE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Ministre a donné à votre Commission les renseignements ci-après au sujet de l'Organisation internationale du Café et autres accords internationaux portant sur ce produit.

*
**

I. — Organisation internationale du Café (Rio de Janeiro, janvier 1958).

En octobre 1957, les représentants de sept pays grands producteurs de café d'Amérique latine, qui fournissent environ 70 % de la production mondiale, se réunirent à Mexico et signèrent entre eux un accord sur le commerce du café, dit Accord de Mexico, limitant à des montants déterminés leurs exportations de café.

(1) Composition de la Commission:

Président: M. Dequae.

A. — Membres: MM. Claeys, Cooreman, d'Alcantara, Delhache, De Mey, De Nolf, Piers, Schot, Streel, Van Caeneghem, Van Hamme, Verhenne. — Bohy, Castel, Christiaenssens, M^{me} Copée-Gerbinet, MM. Fayat, Guillaume, Radoux, Sercu, Van Heupen. — Drèze, Van Doorne.

B. — Membres suppléants: MM. Bertrand, Dewulf, Dupont, Lebas, Loos, Saint-Remy. — Deconinck, Dejardin, Housiaux, Larock, Van Eynde. — Grootjans.

Voir:

330 (1958-1959):

— N° 1: Projet de loi.

Tijdens diezelfde Conferentie werd een besluit genomen waarbij aan de Braziliaanse regering gevraagd werd een vergadering van vertegenwoordigers van alle landen van de wereld bijeen te roepen, ten einde een internationale koffie-organisatie op te richten, om het verbruik van deze koopwaar te bevorderen en de samenwerking tussen de belanghebbende landen te verbeteren.

Deze Conferentie vergaderde te Rio de Janeiro van 20 tot 27 januari 1958; haar werkzaamheden hebben geleid tot de ondertekening van een Verdrag tot oprichting van de Internationale Koffie-Organisatie.

België heeft dit Verdrag ondertekend op 12 juni 1958.

Door dit Verdrag wordt een Internationale Koffie-Organisatie opgericht die tot doel heeft het wereldgebruik van koffie aan te moedigen, de koffiëconomie te verdedigen, een internationaal terrein voor de bespreking van de koffieproblemen te verschaffen en bij te dragen tot de uitbreiding van de handel in deze koopwaar, in het belang van de verbruikslanden.

Deze Organisatie groepeerde het geheel van de uitvoerende landen met uitzondering van de Britse grondgebieden.

Ze is niet bevoegd om op het gebied van de markt op te treden en haar doeleinden beperken zich praktisch tot: propaganda ten voordele van het koffieverbruik, het opmaken van statistieken, informatie en technische navorsingen. Dit is van zelfsprekend van groot belang voor België en Belgisch-Congo.

Gezien deze Organisatie niet tussenkomt op het gebied van de koffiemarkt met het oog op de prijzenstabilisatie hebben de landen van latijns Amerika, die het zwaarst getroffen zijn door de prijsdaling ten gevolge van overproductie, zich ingespannen om een stabilisatieakkoord te bevorderen. Het is niet van belang ontbloot hier enkele details te geven betreffende de gevoerde besprekingen en het akkoord op korte termijn dat ondertekend werd te Washington en waaraan België geen deel heeft genomen. Ons land heeft er echter in toegestemd deel uit te maken van de « Internationale Koffie Studiegroep » opgericht te Washington in mei 1958 en die tot doel heeft uiteindelijk een akkoord op lange termijn tot stand te brengen die de reglementering van de koffiemarkt zal mogelijk maken.

II. — Stabilisatieakkoord ondertekend te Washington op 24 september 1959.

In de loop van de maand juli 1959 hebben de latijns-amerikaanse koffievoortbrengende landen aan de andere voortbrengende landen een ontwerp van akkoord voorgelegd met het oog op de stabilisatie van de koffieprijzen. Dit akkoord waarvan de duur op twee jaar werd vastgesteld streefde naar het bekomen van de stabilisatie door beperking van de export. Ieder land zou mogen beschikken over een jaarlijks maximum quota uitgevoerd in de loop van een van de jaren 1949-1958, verminderd met 10 %. Even later werd dit ontwerp gewijzigd door toevoeging van een clausule waarbij, aan de landen met een uitvoer van minder dan twee miljoen zakken, toegestaan werd hun uitvoer te contingenten op basis van de raming voor 1960 van de uitvoerbare opbrengst verminderd met 12 %.

Deze voorstellen maakten het voorwerp uit van besprekingen tussen de afrikaanse producerende landen tijdens een conferentie te Londen gehouden op 3 en 4 september 1959. Deze conferentie opgeroepen op initiatief van de Britse regering en op aanvraag van Portugal had een officieus karakter en had tot doel de zienswijze van de afrikaanse landen te toetsen aan het latijns-amerikaans projekt. Er werd geen algemene houding aangenomen en slechts Portugal en Frankrijk pleitten ten voordele van de aanvaarding van het latijns-amerikaans projekt.

Au cours de la même Conférence une résolution fut adoptée demandant au gouvernement brésilien de convoquer une conférence de délégués représentant des pays du monde entier pour créer une organisation internationale du café qui serait chargée de promouvoir et coordonner la coopération entre les pays intéressés en vue de l'augmentation de la consommation du café dans le monde.

Cette Conférence s'est réunie à Rio de Janeiro du 20 au 27 janvier 1958 et ses travaux aboutirent à la signature d'une convention créant l'Organisation internationale du Café.

La Belgique a signé cette convention le 12 juin 1958.

Il est créé par la Convention une Organisation internationale du Café, dont le but est de développer la consommation du café dans le monde, de protéger l'économie du café, de servir de forum international pour la discussion des problèmes concernant ce produit et de contribuer à l'expansion du commerce du café, dans l'intérêt des pays producteurs et des pays consommateurs.

Cette Organisation groupe l'ensemble des pays producteurs à l'exception des territoires britanniques.

Elle n'a pas qualité pour intervenir sur le marché et pratiquement ses objectifs sont la propagande pour la consommation du café, l'établissement de statistiques, l'information et la recherche technique. Ceci comporte évidemment un intérêt important pour la Belgique et le Congo.

Etant donné le fait que cette Organisation n'intervient pas sur le marché du café en vue de la stabilisation des prix, les pays d'Amérique latine principalement atteints par la chute des prix due à une surproduction, se sont efforcés de promouvoir un accord de stabilisation. Il intéressera sans doute de donner ici quelques détails au sujet des pourparlers réalisés et de l'accord à court terme signé à Washington auquel la Belgique n'a pas participé. Notre pays a toutefois accepté de faire partie du « Groupe international d'Etude du Café » institué à Washington en mai 1958 et qui a pour but de réaliser finalement un accord à long terme permettant de réglementer le marché du café.

II. — Accord de stabilisation signé à Washington le 24 septembre 1959.

Dans le courant du mois de juillet dernier les pays latino-américains producteurs de café ont soumis aux autres pays producteurs un projet d'accord en vue de la stabilisation des prix du café. Cet accord, dont la durée devait être de deux ans, visait à obtenir la stabilisation par une limitation des exportations, chaque pays pouvant disposer d'un quota annuel maximum exporté pendant une des années 1949-1958, diminué de 10 %. Un peu plus tard ce projet fut modifié par l'adjonction d'une clause permettant aux pays dont la production annuelle n'atteint pas deux millions de sacs, de continger leurs exportations sur la base suivante : production exportable estimée de 1960 diminuée de 12 %.

Les propositions firent l'objet d'échanges de vue entre les pays producteurs africains, lors d'une conférence tenue à Londres les 3 et 4 septembre 1959. Cette réunion convoquée à l'initiative du gouvernement britannique sur la demande du Portugal, avait un caractère officieux et était destinée à confronter les points de vue des pays africains sur le projet latino-américain. Aucune position commune n'y fut adoptée, et seuls le Portugal et la France y plaidèrent en faveur d'une acceptation du projet latino-américain.

Uiteindelijk vergaderden de vertegenwoordigers van de latijns-amerikaanse en de afrikaanse landen te Washington in de schoot van een Koffie Studiegroep vanaf 14 september 1959. Deze besprekingen leidden tot de ondertekening van een ontwerp van akkoord door al de landen van Latijns-Amerika met uitzondering van Ecuador en de Dominikaanse Republiek die waarschijnlijk binnenkort zullen ondertekenen, evenals Frankrijk en Portugal. Het Verenigd Koninkrijk heeft niet ondertekend evenals België wiens standpunt hieronder uitgelegd wordt alsmede dat van Frankrijk, Portugal en Groot-Brittannië.

— *Standpunt van Frankrijk.*

De Franse afvaardiging, bewust van de noodzakelijkheid zo spoedig mogelijk over te gaan tot elke nuttige studie met het oog op het afsluiten van een akkoord op lange termijn, heeft de beslissing te kennen gegeven, van nu af, bereid te zijn, tot een akkoord op korte termijn, op basis van de latijns-amerikaanse voorstellen, toe te treden.

Er dient opgemerkt dat het door Frankrijk toegestane offer bij het aanvaarden van deze voorwaarden maar van weinig belang is: inderdaad, het hoog inlands koffieverbruik binnen de Franse communiteit maakt dat slechts 2,32 % van hun totale uitvoerbare voortbrengst dient opgeofferd te worden.

— *Standpunt van Groot-Brittannië.*

Groot-Brittannië heeft in een geest van samenwerking aan de officiële documenten een verklaring toegevoegd met een bijlage die vermeldt dat het zich verbindt tijdens de duur van het akkoord op korte termijn een hoeveelheid van 2 262 000 zakken koffie, bij zijn export niet te overschrijden, wat betekent dat 2,3 % van de totale export opgeofferd wordt.

— *Standpunt van Portugal.*

De houding aangenomen door dit land is gelijkaardig aan deze van Latijns-Amerika en in het bijzonder van Brazilië, dit om politieke redenen.

— *Standpunt van België.*

Tijdens deze besprekingen heeft de Belgische afvaardiging herhaalde malen verklaard dat het akkoord op lange termijn het enige en ware heilmiddel is voor de huidige toestand.

Zij heeft er eveneens op gewezen dat Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi de enige producenten zijn die, in het vooruitzicht van een inflatie op het gebied van de koffieplantages, maatregelen ter beperking van koffiebeplanting hebben getroffen, die door officiële teksten werden gesanctionneerd; inderdaad van 1938 tot 1945 mocht geen enkele koffieplant in gans Congo meer geplant worden. Het resultaat van deze politiek was een vermindering van de beplante oppervlakte van 62 000 Ha. in 1938 tot 50 000 Ha. in 1945. Zij onderstreepte daarbij dat sedert 1943 strenge technologische voorschriften werden opgelegd welke de kwaliteit van onze koffie bij de uitvoer aan een controle onderwierpen en ingevolge dewelke 10 % van de koffie van Belgisch-Congo niet voor uitvoer in aanmerking kwamen en doorgaans vernield werden.

Hoe groot zou het offer van België geweest zijn indien wij er in toegestemd hadden dit Akkoord te ondertekenen?

Finalelement les représentants des pays d'Amérique latine et des pays africains se réunirent à Washington au sein d'un groupe d'étude du Café, et cela à partir du 14 septembre 1959. Ces pourparlers aboutirent à la signature du projet d'accord par tous les pays d'Amérique latine, sauf l'Equateur et la République Dominicaine qui signeront sans doute prochainement, ainsi que par la France et le Portugal. Le Royaume-Uni n'a pas signé, pas plus que la Belgique dont la position est définie ci-dessous, ainsi que celles de la France, du Portugal et de la Grande-Bretagne.

— *Position de la France.*

La délégation française, tout en souscrivant à la nécessité de procéder dans les délais les plus courts à toute étude utile en vue d'aboutir à la conclusion d'un accord à long terme, a déclaré qu'elle décidait, d'ores et déjà, d'adhérer à un accord à court terme sur la base des propositions sud-américaines.

Il faut noter que le sacrifice consenti par les Français en acceptant ces conditions n'est que peu important: en effet, la forte consommation intérieure de café produit dans la communauté française ne les amène à sacrifier que 2,32 % de leur production totale exportable.

— *Position britannique.*

Les Britanniques, afin de faire preuve d'un esprit de coopération, ont joint aux documents officiels de l'Accord une déclaration à laquelle est jointe une annexe indiquant que les Britanniques prennent l'engagement de ne pas exporter pendant la durée de l'accord à court terme une quantité supérieure à 2 262 000 sacs de café, ce qui représente un sacrifice de 2,3 % par rapport au chiffre total de leurs exportations.

— *Position du Portugal.*

La position prise par ce pays est similaire à celle des pays d'Amérique latine, et particulièrement du Brésil, pour les raisons politiques.

— *Position de la Belgique.*

Au cours de ces réunions, la délégation belge a déclaré, à plusieurs reprises, que l'accord à long terme était l'unique et le véritable remède à la présente situation.

Elle a également fait ressortir que le Congo Belge et le Ruanda-Urundi sont les seuls producteurs qui, prévoyant l'inflation des plantations de café, se sont imposé des règles de restriction de plantation sanctionnées par des textes officiels; en effet, de 1938 à 1945, il a été interdit de planter le moindre caféier au Congo. Le résultat de cette politique a été la diminution des emblavures qui étaient de 62 000 Ha. en 1938 et qui n'étaient plus que de 50 000 Ha. en 1945. Elle a souligné que depuis 1943 des règles technologiques strictes contrôlant les qualités de nos cafés à l'exportation ont été imposées au Congo Belge, dont il résulte que 10 % de nos cafés restent au Congo et sont, en général, détruits.

Quelle aurait été l'importance du sacrifice consenti par la Belgique, si nous avions accepté de signer cet Accord?

Volgens onderstaande berekeningen zou dit offer 144 000 zakken van 60 kg. bedragen :

	Aantal zakken
Totale uitvoerbare produktie van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi naar raming van de U.S.D.A. (1)	1 400 000
Belgisch verbruik van koffie herkomstig uit Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi (schatting van het Ministerie van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi)	200 000
	1 200 000
Min 12 %	1 056 000

Bij dit cijfer dient men het vooreerst afgetrokken verbruik in België te voegen dat geraamd werd op 200 000 zakken zodat men uiteindelijk een cijfer van 1 256 000 zakken bereikt wat een offer van 144 000 zakken vertegenwoordigt vergeleken met het cijfer van de totale uitvoerbare produktie.

Aangezien er geen sprake kon zijn van een Belgische toetreding tot het Koffie-Akkoord moest er een formule gevonden worden die ons begrip voor de aktuele moeilijkheden op het gebied van de koffiemarkt bewees; deze formule heeft de vorm aangenomen van een verklaring bij welke België zich verbindt een beperking van de export tot op een hoogte van 1 370 000 zakken voor het jaar 1960 ter goedkeuring aan de Kongolese autoriteiten voor te leggen.

Deze beperking komt overeen met een offer van : $1\,400\,000 - 1\,370\,000 = 30\,000$ zakken (van 60 kg.) of 2,14 % van de totale opbrengst.

Deze verklaring werd aangenomen en zelfs toegejuicht door de aanwezige afvaardigingen.

Het Ministerie van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi zal die Belgische voorstellen binnenkort aan de lokale vergaderingen van deze gebieden voorleggen.

Bespreking.

Bij de bespreking worden drie wel bepaalde vragen gesteld die in feite betrekking hebben op het Stabilisatie-akkoord ondertekend te Washington op 24 september 1959.

EERSTE VRAAG.

Een lid, wijzende op de hoge prijzen van de koffie, vraagt of er geen gevaar is dat dit Akkoord aanleiding zou geven tot verdere prijsverhogingen.

ANTWOORD VAN DE MINISTER.

Het Akkoord ter zake is een akkoord op korte termijn, slechts geldig voor één jaar. Het heeft tot doel vraag en aanbod in overeenstemming te brengen, een planmatige afzet te verzekeren en het verbruik van de koffie aan te moedigen. Deze schikkingen hebben een zeer algemeen karakter : de enige welomschreven schikking waarin het Akkoord voorziet, bestaat in de beperking van de uitvoer, een maatregel die waarschijnlijk nog onvoldoende zal zijn om een instorting van de prijzen te voorkomen. Het is een feit dat de Overeenkomst slechts openstaat voor de producenten zodat zij tenslotte, na gebeurlijke hiernieuwing, kan leiden tot een

(1) Amerikaanse statistieken aangenomen door al de leden-staten van de Koffie Studiegroep.

Ce sacrifice aurait été de 144 000 sacs de 60 kg., suivant le calcul ci-après :

	Nombre de sacs
Production totale exportable du Congo Belge et du Ruanda-Urundi estimé par le U.S.D.A. (1)	1 400 000
Consommation en Belgique de café en provenance du Congo Belge et du Ruanda-Urundi (estimation du Ministère du Congo)	200 000
	1 200 000
Moins 12 %	1 056 000

A ce chiffre, on doit ajouter la consommation déduite précédemment de 200 000 sacs pour arriver au chiffre de 1 256 000 sacs, ce qui représente un sacrifice de 144 000 sacs par rapport au chiffre de la production totale exportable.

Puisqu'il ne pouvait être question, pour la Belgique, d'adhérer à l'Accord du Café, il fallait trouver une formule prouvant notre compréhension des difficultés actuelles du marché du café; elle a pris la forme d'une déclaration par laquelle la Belgique s'engage à soumettre à l'approbation des autorités locales du Congo, une limitation des exportations à un plafond de 1 370 000 sacs pour l'année 1960.

Cette restriction constitue un sacrifice de : $1\,400\,000 - 1\,370\,000 = 30\,000$ sacs (de 60 kg.) ou 2,14 % de la production totale.

Cette déclaration a été acceptée et même applaudie par les délégations présentes.

Le Ministère du Congo Belge et du Ruanda-Urundi fera présenter incessamment aux assemblées locales de ces territoires la proposition belge.

Discussion.

Au cours de la discussion ont été posées trois questions précises qui, en fait, se rapportent à l'Accord de Stabilisation signé à Washington le 24 septembre 1959.

PREMIÈRE QUESTION.

Etant donné les prix élevés du café, un commissaire demande s'il n'y a pas lieu de craindre que cet Accord n'entraîne de nouvelles augmentations de prix.

RÉPONSE DE M. LE MINISTRE.

L'Accord en question n'est qu'un accord à court terme, conclu pour un an seulement. Il tend à harmoniser l'offre et la demande, à assurer une planification des débouchés et à encourager la consommation du café. Ces dispositions sont de nature très générale : la seule disposition précise prévue dans l'Accord consiste en la limitation de l'exportation, mesure qui sera sans doute insuffisante encore pour prévenir un effondrement des prix. En réalité, ne peuvent adhérer à la présente Convention que les seuls producteurs, de sorte qu'elle pourrait à la longue, après une éventuelle reconduction, aboutir à une hausse exorbitante des

(1) Statistiques américaines acceptées au Groupe d'Etude du Café par tous les pays membres.

buitensporige prijsverhoging. Bij de huidige markttoestand, en in acht genomen de aanzienlijke voorraden in de landen van latijns Amerika, is dit evenwel onwaarschijnlijk.

Het voornaamste doel van de « Groupe d'Etude du Café » waarvan België deeluitmaakt, is de bestaande Overeenkomst te vervangen door een akkoord op lange termijn, de enig geachte oplossing om de situatie gezond te maken, en waarvan de verbruikende landen deel zouden uitmaken. Onnodig hier aan toe te voegen dat België tegenover het sluiten van dergelijke overeenkomst op lange termijn gunstig gestemd is en ons land ter zake geen enkele inspanning zal verwaarlozen.

TWEDE VRAAG.

Een lid vestigt de bijzondere aandacht van de Heer Minister op de Congolese markt en vraagt of de beperking van de koffieproductie in Congo en Ruanda-Urundi niet, in tegenspraak is met de expansiepolitiek van die kultuur, welke als een voornaam element wordt beschouwd om de landelijke economie te bestendigen. In verband hiermee heeft een lid de opmerking gemaakt dat de sectie « overzeese gebiedsdelen » van de E.E.G. naar Congo en Ruanda-Urundi zeer recent een missie heeft gestuurd om er zekere ontwerpen tot uitbreiding van de inlandse koffieplantage te bestuderen.

ANTWOORD.

De politiek die in Congo ter zake werd gevoerd, was er niet op gericht de productie te beperken, maar de uitgevoerde koffie aan een selectie te onderwerpen, om zodoende een bestendige kwaliteit te verzekeren. Het is ten andere deze politiek die de afzet van de Congolese koffie op de buitenlandse markten gunstig beïnvloedt.

Anderzijds kan worden bevestigd dat geen enkele zending door de E.E.G. naar Congo werd gezonden om er de uitbreiding van de inlandse koffiekultuur te bestuderen.

DERDE VRAAG.

Hetzelfde lid vraagt welke de bijzonderste afzetmogelijkheden zijn voor de Congolese koffie :

- a) op de wereldmarkten;
- b) op de Euromarkt ?

ANTWOORD.

Uitvoer van Congo. — Bijzonderste klanten.

	1957	1958
	(ton)	
België	18 477	19 097
Verenigde Staten . . .	16 111	17 425
Italië	9 014	12 333
Cost-Duitsland	1 669	1 580
Groot-Brittannië . . .	535	1 003

Totale uitvoer van Congo.

	(ton)
1950	33 000
1951	35 000
1952	31 000
1953	34 000
1954	34 000
1955	44 000
1956	52 000
1957	67 000
1958	70 000

Het ontwerp wordt met algemene stemmen aangenomen.

De Verslaggever,
F. VAN DOORNE.

De Voorzitter,
A. DEQUAE.

prix. Dans la situation présente du marché et compte tenu des stocks considérables existant dans les pays de l'Amérique latine, celle-ci est toutefois invraisemblable.

L'objectif principal que poursuit le « Groupe d'Etude du Café » dont la Belgique fait partie, est le remplacement de l'Accord existant par un accord à long terme, seule solution possible en vue de l'assainissement du marché, accord auquel participeraient les pays consommateurs. Inutile d'ajouter que la Belgique est partisan de la conclusion d'un tel accord à long terme et que notre pays ne négligera aucun effort dans ce domaine.

DEUXIEME QUESTION.

Un membre attire l'attention toute particulière du Ministre sur le marché congolais et demande si la limitation de la production de café au Congo et au Ruanda-Urundi n'est pas en contradiction avec la politique d'expansion de cette culture, qui est considérée comme un élément important dans la stabilisation de l'économie indigène. Un membre a fait remarquer à ce sujet que la section des « territoires d'outre-mer » de la C.E.E. a envoyé très récemment une mission au Congo et au Ruanda-Urundi pour y étudier certains projets d'extension des plantations de cafés indigènes.

RÉPONSE.

La politique pratiquée au Congo dans ce domaine ne tendait pas à limiter la production, mais à opérer une sélection des cafés exportés, en vue d'assurer ainsi une qualité permanente. C'est d'ailleurs cette politique qui influence favorablement l'écoulement des cafés congolais sur les marchés étrangers.

D'autre part, il peut être affirmé qu'aucune mission n'a été envoyée au Congo par la C.E.E. pour y étudier l'extension de la culture des cafés indigènes.

TROISIEME QUESTION.

Le même membre demande quels sont les principaux débouchés des cafés congolais :

- a) sur les marchés mondiaux;
- b) sur le marché de la Communauté Européenne ?

RÉPONSE.

Exportations en provenance du Congo. — Principaux clients.

	1957	1958
	(tonnes)	
Belgique	18 477	19 097
Etats-Unis	16 111	17 425
Italië	9 014	12 333
Allemagne occidentale .	1 669	1 580
Grande-Bretagne . . .	535	1 003

Exportations totales du Congo.

	(tonnes)
1950	33 000
1951	35 000
1952	31 000
1953	34 000
1954	34 000
1955	44 000
1956	52 000
1957	67 000
1958	70 000

Le projet a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
F. VAN DOORNE.

Le Président,
A. DEQUAE.